

Posudek diplomové práce Štěpánky Švejdové : Básnické dílo Jiřiny Haukové

Předložená diplomová práce Štěpánky Švejdové je pokusem o vytvoření minimonografie dnes již uzavřeného díla básničky Jiřiny Haukové. Tato, myslím, jediná ženská členka Skupiny 42 stála vždy tak trochu za zády svých mužských kolegů a její tvorbě se literární historici začínají zásadněji věnovat teprve v posledních letech. I z tohoto důvodu je třeba práci Š. Švejdové přivítat.

Svou práci diplomantka systematicky a přehledně rozvrhla do pěti kapitol, nápaditě pojmenových autorčinými verši, které danou kapitolu charakterizují.

Úvodní kapitola *Být, být a nezaniknout* představuje stručný životopis a jakýsi „globální“ přehled tvorby J. Haukové, včetně její činnosti překladatelské.

Druhá kapitola *Naléhavá hudba života se zvedla v nás* líčí postupné a dlouhodobé konstituování Skupiny 42 a vymezuje její základní charakteristiky a místo v celkovém kontextu české literatury 40. let 20. století.

V třetí, centrální kapitole své práce *Mít vždycky trochu křídla* pak diplomantka chronologicky (podle roku vydání) popisuje jednotlivé básnické sbírky J. Haukové. I v tomto popisu si počíná systematicky: Nejprve se věnuje samotnému vydání (nakladatelství, edici, redakci, obálce atd.), poté ji jaksi „zaštítí“ vyjádřením uznávané autority (např. u sbírky *Přísluní* použije hodnocení B. Fučíka) a pečlivý popis sbírky (její členění apod.) Dále následuje autorčina vlastní vnímavá interpretace básní, často polemizující s veřejně publikovanými ohlasy a jasně prokazující její schopnost vytvořit si na text vlastní názor.

To, že lyrický subjekt básní není totožný s jejich psycho-fyzickou autorkou Jiřinou Haukovou, si Š. Švejdová uvědomuje, nicméně tento fakt, vzhledem k zjevnému a značnému překrývání těchto entit, uvádí poněkud opožděně a nelogicky až na konci čtvrté kapitoly *Já jsem někdo*, která shrnuje určující témata autorčiny tvorby. Zajímavým shledávám zejména diplomantčin postřeh o „ekologičnosti“ tématu přírody.

Kapitola pátá *Přežít vlastní smrt* je pak závěrečným hodnocením díla J. Haukové s osobním vyznáním jeho autorce.

Vzhledem k výše uvedenému mohu konstatovat, že Štěpánka Švejdová svůj vytčený cíl velmi dobře splnila. Její diplomová práce vyhovuje požadavkům na tyto práce kladeným a jako takovou ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 22. 1. 2007

PhDr. Ladislava Hájková